

Osobnost a prózy Oty Pavla se v posledních desetiletích staly fenoménem překračujícím hranice literatury. V sedmdesátých a osmdesátých letech soubory povídek *Smrt krásných srnců* a *Jak jsem potkal ryby* – při absenci většiny výrazných prozaiků let šedesátých – zářily na českém oficiálním literárním Parnasu a staly se předmětem filmových, divadelních i rozhlasových adaptací. Tuto pozornost si Pavlovy knihy udržely vlastně dodnes a jak to bývá, mediální ohlas znamenal často jen opakování frází a banalizaci Pavlova odkazu. Málokomu ze čtenářů asi vadilo, že renomované nakladatelství Academia vydává reedice *Smrti krásných srnců* bez cenzurovaných povídek *Běh Prahou* a *Prase nebude!* a že film *Smrt krásných srnců* zastínil mnohem invenčnější televizní adaptaci *Zlatí úhoři* téhož režiséra.

Je proto pozitivní, že Michaela Kvasnicová se vyhnula oběma už mnohokrát propraným knihám a jejich adaptacím a vrátila se k dřívějším Pavlovým textům, konkrétně ke dvěma knihám sportovních reportáží *Dukla mezi mrakodrapy* a *Plná bedna šampaňského*. Na těchto autorových knižních prvotinách je dobře možno sledovat genezi jeho tvůrčí metody, jeho stylové a kompoziční postupy, prolínání věcnosti, expresivity a poetické nadsázky, základní motivy a témata jeho díla. Domnívám se, že Michaela Kvasnicová se tento záměr podařilo naplnit. V obou knihách sleduje opakující se postupy a motivy (např. outsiderství, zdolávání zdánlivě nepřekonatelných překážek) a zaznamenává také jistou proměnu od naivní podpory komunistického režimu k větší zdrženlivosti a skepsi, která později vrcholí v próze *Běh Prahou*, která se stala samizdatovým bestsellerem (i když autor sám zůstal až po smrti členem strany).

Michaela Kvasnicová pracuje s příslušnou teoretickou literaturou, např. k naratologii, a dobře se orientuje také v Pavlově díle a v sekundární literatuře o něm. Její práce má promyšlenou stavbu a je dobře stylisticky zvládnutá (na některé drobné nedostatky jsem kandidátku upozornil v průběhu práce). Domnívám se, že zcela splňuje nároky na bakalářské práce. Doporučuji ji k obhajobě a jako školitel autorce navrhuji známku „výborně“ nebo „velmi dobře“ podle průběhu obhajoby.